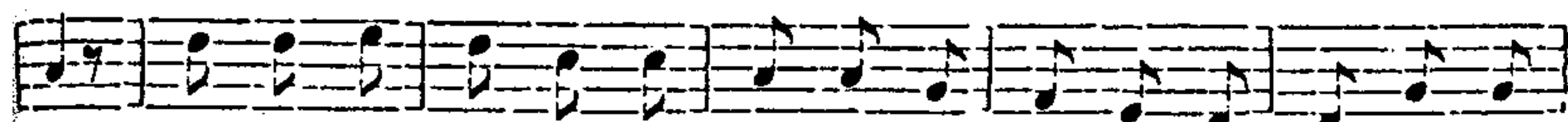
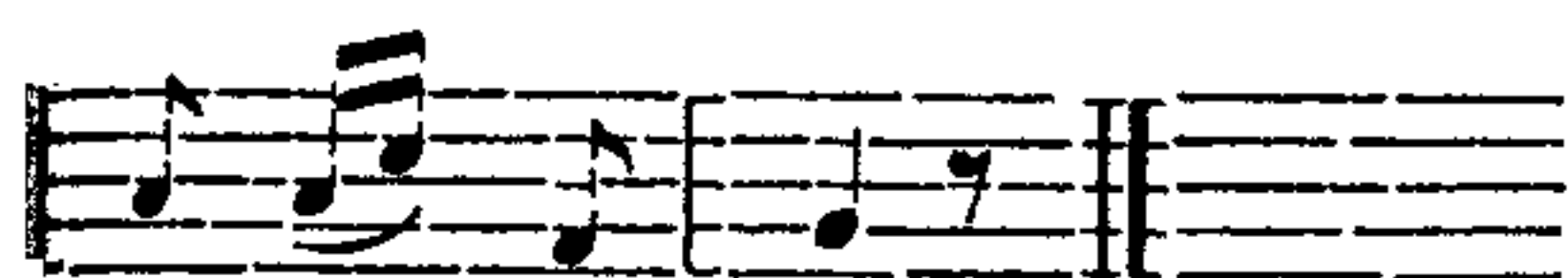

Ne-šťas-ný ten ne-čich do-me-ček, nešťas-ný ten ne-čich

dum, dyž sem jel vo-ko-lo, srd-ce mě bo-le-lo, za-řech-tál

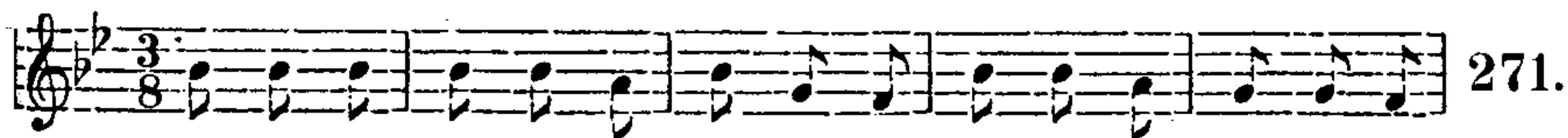
můj vra-ný kuň.

Vobjeď ty můj vraný koničku,
Vobjeď ty třikrát ten dum,
Má zlatá Nanynka
Stojí u vokynka,
Vona nám vtevře dvůr.

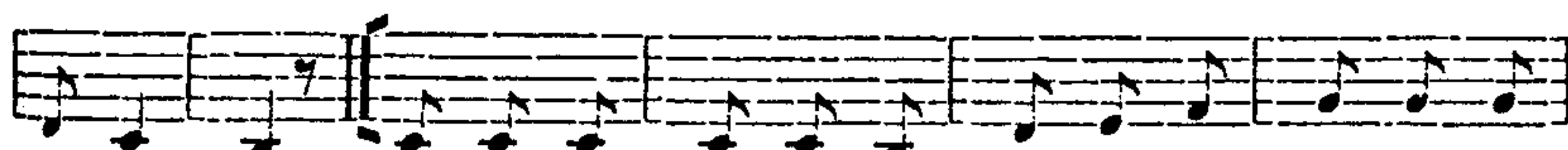
Honzičku můj zlatý synečku,
Já sem tě neslyšela,
Tu maló chvíličku,
Můj zlatý Honzičku
Mě hlavěnka bolela.

Po třetí koniček vobjíždí,
Jož se na vrata zpíná,
Aj co to novyho
Můj koničku vrany
Anička nevotvirá.

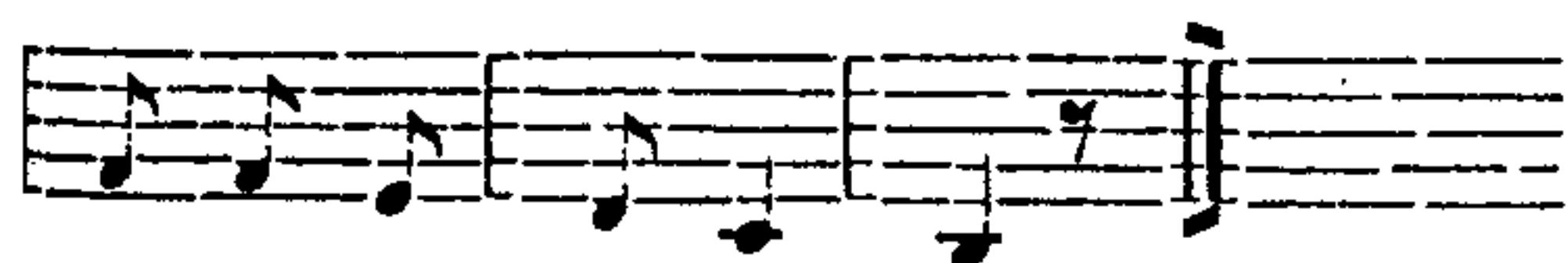
Ne tak tě hlavěnka bolela,
Jak ty se sama děláš,
Neb já to dobře vím,
Má zlatá Andulko
Že ty mě ráda nemáš.

Nic te mně, sy-neč-ko, ne-zdo-ruj, šak ješ-čě po-sa-váď

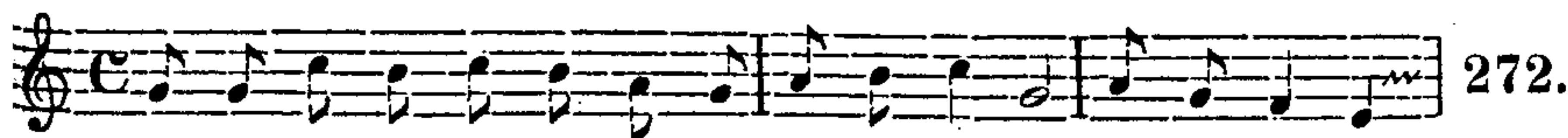

ně-seš můj! Aj bo-deš-li te mně zdo-ro-vat, ne-mo-síš

k tem na-šem cho-dí-vat.

Do svaté panenke Barborke,
Prodává děvečka marholke;
Dává jich za grécar štyry sta,
Že je šuhajkuva nevěsta.

Sil-uv-ke só bliz-ko Br-na, né-só mě-sto, só dě-di-na,